NORAKSTS
Lieta Nr.A420444513
A01439-14/20

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

SPRIEDUMS
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 4.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese M.Romanova,

piedaloties pieteicējam /pers. A/ un atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas pašvaldības policijas – pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas pašvaldības policijai sniegt pieteicējam pieprasīto informāciju saskaņā ar Informācijas atklātības likumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ 2013.gada 27.jūnijā vērsās ar iesniegumu Nr.578 Rīgas domē, Rīgas domes Mājokļu un vides departamentā un Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk – Policija) *(lietas 9.lapa)*.

Iesniegumā pieteicējs sūdzas par apakšīrniekiem, kuri tika iemitināti /adrese/ (turpmāk – Īpašums), pirmā stāva dzīvojamās istabās, kā arī lūdz informēt viņu par personām, kas dzīvo /pers. C/ dzīvojamās telpās un sniegt pieteicējam datus par šīm personām (iepriekšējās dzīvesvietas datus, vai personas ir policijas meklēšanā, vai personu dzīvošana minētajā dzīvoklī ir likumīga).

Izvērtējot Pieteicēja 2013.gada 27.jūnija iesniegumu Nr.578, Administratīvās rajona tiesas tiesnese ar 2013.gada 16.augusta lēmumu konstatēja, ka pieteicēja tiesiskā interese ir informācijas iegūšana par personām, kas dzīvo /pers. C/ dzīvojamās telpās, proti, iegūt informāciju par minēto personu iepriekšējās dzīvesvietas datiem, sodāmību, kā arī noskaidrot, vai personu dzīvošana minētajā dzīvoklī ir likumīga.

[2] Policija 2013.gada 26.jūlijā sniedza pieteicējam atbildi (turpmāk – Atbilde) uz informācijas pieprasījumu, norādot, ka Rīgas pašvaldības policijai nav tiesiska pamata nodot personu datus pieteicēja rīcībā. Līdz ar to minētā vēstule ir uzskatāma par atteikumu sniegt pieteicējam ierobežotās pieejamības informāciju par citu personu datiem saskaņā ar Informācijas atklātības likumu *(lietas 20.lapa)*.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 16.augusta lēmumu pieteicēja pieteikums pieņemts daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas pašvaldības policijai sniegt pieteicējam pieprasīto informāciju saskaņā ar Informācijas atklātības likumu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka 2013.gada 19.jūnijā pie Īpašuma piebrauca transportlīdzeklis, no kura izkāpa divi vīrieši un divi bērni un iegāja mājā Nr.32. Minētie cilvēki iegāja /pers. C/ istabā un divas stundas staigāja pa dārzu, un lietoja koplietošanas telpas. Īrniece /pers. D/piezvanīja pieteicējam un teica, ka baidās no minētām personām. Minētās personas aizgāja pēc plkst. 21.00.

[3.2] 2013.gada 22.jūnijā minētās personas atkārtoti ieradās Īpašumā un atkārtoti iegāja /pers. C/ istabā, neko nepaskaidrojot. Viņi nelaida pieteicēju savā istabā un provocēja konfliktsituāciju. Personas paskaidroja pieteicējam, ka esot jauni īrnieki un atslēgu viņiem iedeva īpašnieks /pers. E/, personas atteicās uzrādīt dokumentus. Pēc pieteicēja draudiem par to, ka tiks izsaukta policija, personas aizbrauca prom.

[3.3] Pieteicējs prasa informēt par personām, kas dzīvo Īpašumā, /pers. C/ dzīvojamās telpās, jo minētās personas var apdraudēt pieteicēju un viņa ģimenes locekļus.

[4] 2013.gada 2.septembrī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts Policijas paskaidrojums, kurā tā norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Atbildē ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus paskaidrojumos norādīta sekojošā informācija.

[4.1] Policijai ir tiesības pārbaudīt personu apliecinošus dokumentus un pieprasīt, lai persona pārtrauc tādu rīcību, kas traucē sabiedrisko kārtību un policijas darbinieku pilnvaru realizāciju, kā arī nepieciešamības gadījumā pielietot piespiedu līdzekļus.

[4.2] Atsaucoties uz Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 4.punktu, un 6. un 7.pantu, Policija norāda, ka pieteikumā norādītais ierobežotās pieejamības informācijas izmantošanas mērķis, proti, nākotnē iespējamas situācijas, kas varētu apdraudēt pieteicēja un viņa mazdēlu drošību,

nav pietiekams pamats informācijas par fiziskas personas dzīvi, izsniegšanai.

[4.3] Policija ieguva informāciju par personām, kuras mitinās Īpašuma /pers. C/ daļā, kā arī sazinājās ar /pers. E/, kurš paskaidroja, ka minētajā Īpašuma daļā tiek veikts kosmētiskais remonts, bet remontdarbi ar paaugstināto troksni netiek veikti.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Policijas pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Atbildē un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Saskaņā ar Informācijas atklātības likuma 3.pantu informāciju, uz kuru attiecas šis likums, iedala: vispārpieejamā informācija un ierobežotas pieejamības informācija. Informācijas atklātības likuma 4.pants nosaka, ka vispārpieejamā informācija ir tāda informācija, kas nav klasificēta kā ierobežotas pieejamības informācija, un 5. panta pirmā daļa un otrās daļas 4.punkts nosaka, ka ierobežotas pieejamības informācija ir tāda informācija, kura ir paredzēta ierobežotam personu lokam sakarā ar darba vai dienesta pienākumu veikšanu un kuras izpaušana vai nozaudēšana šīs informācijas rakstura un satura dēļ (...) nodara vai var nodarīt kaitējumu personu likumiskajām interesēm. Par ierobežotas pieejamības informāciju uzskatāma informācija par fiziskās personas privāto dzīvi. Šī likuma 8.pants nosaka, kainformācija par fiziskās personas privāto dzīvi tiek aizsargāta ar likumu.

Personas dati ir privātpersonas privātās dzīves sastāvdaļa, ko aizsargā Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 96.pants. Līdz ar to tie ir atzīstami par ierobežotas pieejamības informāciju.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 1.pantu šā likuma mērķis ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, it īpaši privātās dzīves neaizskaramību, attiecībā uz fiziskās personas datu (turpmāk — personas dati) apstrādi. Likuma 2.panta 1., 3., 4., 7. un 10. punkts nosaka, ka datu subjekts ir fiziskā persona, kuru var tieši vai netieši identificēt, personas dati ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu, personas datu apstrāde ir jebkuras ar personas datiem veiktas darbības, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu un izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu, personas datu saņēmējs ir fiziskā vai juridiskā persona, kurai tiek izpausti personas dati, trešā persona ir jebkura fiziskā vai juridiskā persona, izņemot datu subjektu, pārzini, personas datu operatoru un personas, kuras tieši pilnvarojis pārzinis vai personas datu operators.

Informācija par personu iepriekšējās dzīvesvietas datiem, sodāmību, kā arī par to, vai šo personu dzīvošana Īpašumā ir likumīga, attiecas uz identificētām fiziskajām personām, proti, ļauj identificēt šīs personas. Ņemto vērā minēto, šādi dati ir atzīstami par personas datiem, kas ir aizsargājami Fizisko personu datu aizsardzības likuma ietvaros, un šo datu nodošana trešajām personām ir atzīstama par personas datu apstrādi Fizisko personu datu aizsardzības likuma izpratnē.

[8] Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 6.pantu ikvienai fiziskajai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību. No šī likuma 7.panta izriet, ka personas datu apstrāde ir atļauta tikai tad, ja likumā nav noteikts citādi un ja ir vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) ir datu subjekta piekrišana;

2) datu apstrāde izriet no datu subjekta līgumsaistībām vai, ievērojot datu subjekta lūgumu, datu apstrāde nepieciešama, lai noslēgtu attiecīgu līgumu;

3) datu apstrāde nepieciešama pārzinim likumā noteikto pienākumu veikšanai;

4) datu apstrāde nepieciešama, lai aizsargātu datu subjekta vitāli svarīgas intereses, tajā skaitā dzīvību un veselību;

5) datu apstrāde nepieciešama, lai nodrošinātu sabiedrības interešu ievērošanu vai realizētu publiskās varas uzdevumus, kuru veikšanai personas dati ir nodoti pārzinim vai pārraidīti trešajai personai;

6) datu apstrāde ir nepieciešama, lai, ievērojot datu subjekta pamattiesības un brīvības, realizētu pārziņa vai tās trešās personas likumiskās intereses, kurai personas dati atklāti.

Šī likuma 12.pants nosaka, ka personas datus, kuri attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, sodāmību krimināllietās un administratīvo pārkāpumu lietās, kā arī uz tiesas nolēmumu vai tiesas lietas materiāliem, drīkst apstrādāt tikai likumā noteiktās personas un likumā noteiktajos gadījumos.

[9] No lietas materiāliem neizriet, ka personas, kuru datus vēlās iegūt pieteicējs, ir devušas piekrišanu šo datu izpaušanai. Tāpat tiesa nekonstatē trešās personas, kuru likumisko interešu realizēšanai ir nepieciešama datu apstrāde.

Pieteicējs norādīja, ka minētās personas var apdraudēt pieteicēju un viņa ģimenes locekļus. Taču no lietas materiāliem neizriet, ka minētās personas ir apdraudējušas pieteicēju vai viņa ģimenes locekļus.

Ņemot vērā minēto, tiesa nekonstatē nevienu no normatīvajos aktos noteiktajiem gadījumiem pieteicēja pieprasīto personu datu apstrādei, proti, nodošanai vai izpaušanai pieteicējam. Līdz ar to pieteikums ir atzīstams par nepamatotu un noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Informācijas atklātības likuma 15.panta otro daļu un Administratīvā procesa likuma 246.–251., 255. un 325.–329.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noradīt /pers. A/ pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Rīgas pašvaldības policijai sniegt pieteicējam pieprasīto informāciju saskaņā ar Informācijas atklātības likumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) M.Romanova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese M.Romanova
Rīgā 2014.gada 4.jūnijā